

O sine Ademov, dok god Me budeš molio i od Mene se nadao, Ja ću ti praštati šta god budeš radio, i na to se neću obazirati! O sine Ademov, kad bi tvoji grijesi dosegli do neba, pa Me ti zamolio za oprost, oprostio bih ti! O sine Ademov, kad bi mi pristupio s greškama velikim poput Zemlje, zatim Me sreo ne smatrajući drugog ravnim Meni, Ja bih ti pristupio s isto toliko oprosta!

Od Enesa b. Malika, radijallahu anhu, prenosi se da je rekao: "Čuo sam Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je prenio ove Allahove riječi: 'O sine Ademov, dok god Me budeš molio i od Mene se nadao, Ja ću ti praštati šta god budeš radio, i na to se neću obazirati! O sine Ademov, kad bi tvoji grijesi dosegli do neba, pa Me ti zamolio za oprost, oprostio bih ti! O sine Ademov, kad bi mi pristupio s greškama velikim poput Zemlje, zatim Me sreo ne smatrajući drugog ravnim Meni, Ja bih ti pristupio s isto toliko oprosta!'"

[Hadis je hasen (dobar)] [Hadis bilježi Tirmizi]

Ova hadis ukazuje na veličinu Allahove, subhanehu ve taala, milosti, Njegovu plemenitost i dobrotu. U njemu su spomenuti uzroci kojima čovjek zaslužuje oprost, a to su: dova i traženje oprosta. A oba ova uzroka su uvjetovana tevhidom u obožavanju Allaha Uzvišenog. Dakle, ko sretne Allaha Uzvišenog ne pripisujući Mu druga, koristit će mu njegove dove i traženje oprosta, a onom ko bude činio širk neće koristiti ni dova ni traženje oprosta, niti bilo šta drugo.

<https://sunnah.global/hadeeth/bs/show/5456>

